

минали толкова еволюции, толкова култури, съж останали във нея, тъхните и добри, и лоши качества. След като си е почивала тя хиляди и милиарди години и във векове, във нея съж останали тия зародиши, но като се е събудила, веднага и тия качества се събуждат във нея. Ние ще пръживем културата на миналите епохи. Тъй щото, това, което днес пръживаме, тъзи войни, умразата, лъжата, всичко това е всадено не във самата материя, а това съж останки на минали човешки същества, които съж живели пръди милиони векове, пръди да е съществувала тази вселена, и съж оставили във нея тъзи свои грехове, но същевременно сътъзи лоши качества съж оставили и добри. Е, питамъ: защо е у насъ този egoизъмъ? Като дойдемъ на земята, искаш всички тия блага да си останатъ за насъ. Защо не искаш да дадемъ на тази материя нищо? И тя се нуждае отъ повдигане, а ние казваме: не искаш да се опетняваше. Да бъркаш въкесията ми — може, а да дойдешъ на нивата да работишъ, както азъ работя, това считашъ за опетняване. Като дойдемъ на земята, искаш да се ползваш отъ нивата, а не искаш да се каляме. Какво е това разсъждение? Въ него нѣма никаква философия. „Изпитвайте Писанията, защото въ тѣхъ има животъ!“ Въ тия Писания има една велика философия, чрезъ която можемъ да пръсъздадемъ своя животъ съобразно законите, които сега съществуват във вселената. А съвременните хора, съвременното общество, съвременните народи не спазватъ тия закони. Българите напримѣръ, съж толкова наивни, всички мислятъ, че може да дойде нѣкой българинъ да оправи България. Но, 50 години вече, откакъ България се е освободила, намѣри ли се нѣкой българинъ, който да оправи България? Не само въ България, никъде не може да се намѣри човѣкъ, който да оправи свѣта, нито сега, нито за въ бѫдеще. Обаче, всѣки единъ човѣкъ може да оправи свѣта. Кога? Когато разбере тъзи закони. Когато говоря за Любовта, азъ разбирамъ закона на Любовта.

Нѣкои мислятъ, че азъ искаш да използвашъ нѣкого за себе си. Въ момента, когато азъ поискамъ да използвашъ една мушичка, или когото и да е